

DOXOLOGIE CU OCAZIA SĂRBĂTORIRII NAȚIONALE A ZILEI DE 28 OCTOMBRIE 1940

Duminică, pe 15/28 octombrie 2018, la ora 10.30, s-a slujit Doxologia la Biserica Sfântului Mormânt conform tradiției, cu ocazia comemorării zilei de 28 octombrie 1940, devenită zi națională, și anume a comemorării luptei și victoriei poporului grec asupra puterilor ocupaționale ale naziștilor și ale fasciștilor din al doilea război mondial.

S-a făcut, de asemenea, o pomenire pentru odihna sufletelor și iertarea păcatelor înaintașilor greci care au luptat pentru credință și țara și au murit eroic pe câmpurile de luptă ale Greciei.

Doxologia a fost oficiată de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi aghiotași și ieromonahii, în prezența Consulului General al Greciei în Ierusalim, dl. Christos Sophianopoulos, și a membrilor Consulatului. La slujbă au participat, de asemenea, călugări și călugărițe, membri ai comunității grecești din Ierusalim și pelerini din Grecia.

După Doxologie, au bătut clopotele și a avut loc o recepție la Patriarhie pentru toți cei care au cinstit ziua națională. În cadrul recepției, Preafericirea Sa s-a adresat tuturor celor prezenți, după cum urmează;

Excelența Voastră, Domnule Consul General al Greciei Christos Sophianopoulos,

Sfințiți Părinți și Frați,

Cuvioși creștini și pelerini,

28 octombrie este ziua în care îi comemorăm anual pe părinții

și frații noștri care au murit în lupta pentru integritatea teritorială națională împotriva invadatorilor naziști care au dat naștere monstruozițelor de la Auschwitz-Birkenau și din alte lagăre de concentrare și lagărele de exterminare a oamenilor nevinovați.

Din acest motiv, clerul și poporul, alături de pelerinii aflați în vizită, au venit la Preasfânta Biserică a Învierii, unde am slujit Doxologia de mulțumire Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care ne-a dat slava binelui împotriva răului, așa cum spune Sf. Ioan Evanghelistul: „Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea” (1 Ioan 5: 4).

Mai mult decât atât, ne-am rugat pentru odihna sufletelor celor care au luptat eroic și s-au făcut martiri pentru poporul nostru cuvios și pentru patria noastră.

Experiența dureroasă a celui de-al doilea război mondial a dovedit că viziunea centrată pe om a scopului existenței umane și a lumii conduce în mod inevitabil la autodistrugerea și nihilismul omului. „Zis-a cel nebun în inima sa, Nu este Dumnezeu” (Psalm 13:1).

Și spunem acest lucru deoarece jertfa grecilor pentru casele și altarele lor a fost inspirată de viziunea centrată pe Dumnezeu asupra scopului existenței umane, și anume a valorilor morale și spirituale ale înțelepciunii greco-ortodoxe.

Această aniversare festivă a comemorării zilei de 28 octombrie 1940 întruchipează tocmai această înțelepciune greco-creștină și greco-ortodoxă, și este datoria noastră să o cinstim.

Evenimentele istorice din 1940 au un loc special în istoria lumii și mai ales în istoria glorioasă a elenismului și a națiunii grecești. Evenimentele istorice din 1940 au dovedit fără îndoială conducătorilor lumii din această epocă că „întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să

răsară“, și anume lumina lui Hristos (1 Ioan 2: 8).

Din păcate, nu putem păstra tăcerea asupra faptului că ideologia nazismului și a fascismului amenință încă o dată omenirea, cu noi mișcări și slogane înșelătoare.

Și spunem acest lucru pentru că toți suntem martori ai experienței noastre contemporane a conflictelor armate în lume și a dezordinii. În regiunea noastră, se succed uciderile de străini și de frați, fanatismul religios și sindromul său mesianic cultivă violența și produsele ei, fapte de terorism și interesele financiare imorale sunt în conflict cu Legea dumnezeiască a respectului și libertății omului și a poporului în general, sub pretextul prosperității economice.

Aniversarea zilei de 28 octombrie 1940 ne cheamă pe toți să „luptăm pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna” (Iuda 1: 3). Cu alte cuvinte, suntem chemați să protejăm încredințarea sfântă a valorilor morale și spirituale ale tradiției și credinței noastre, pentru care Părinții și frații noștri s-au sacrificat.

În încheiere, să strigăm cu voce tare:

Trăiască 28 octombrie 1940!

Trăiască poporul cuvios al Grecilor ortodocși!

Trăiască Elada!

Trăiască Frăția Sfântului Mormânt!

Apoi, Consulul General al Greciei a ținut următorul discurs:

Astăzi este o zi de onoare și de memorie pentru Grecia și pentru națiunea noastră. Sărbătorim una din cele mai de durată pagini ale istoriei noastre recente și suntem chemați să le aducem omagiu protagoniștilor săi și să învățăm lecțiile

care ne vor permite să fim vrednici de ei și să le urmăm exemplul, când e cazul.

Istoricul NU la ultimatumul din 28 octombrie 1940 care ne-a asigurat suveranitatea a fost refuzul unanim al grecilor de a-și pierde libertatea și onoarea națională. A fost refuzul lor colectiv la renunțarea la istoria, valorile și idealurile lor. A fost, de asemenea, o reacție răsunătoare la forța politică întunecată a fascismului și nazismului și la planurile lor de cucerire, o reacție care a fost foarte apreciată și recunoscută de toate țările mari, contribuind substanțial la victoria finală din cel de-al doilea război mondial. Grecii au înregistrat prima victorie în războiului împotriva forțelor Axei. Momentul istoric, când grecii au spus NU, nu era în vremuri ușoare pentru Patrie, deoarece cu câțiva ani mai înainte țara intrase într-o situație deosebit de grea. Grecia părea destul de slăbită din punct de vedere economic și militar, astfel încât dușmanii au subestimat-o. După calculele lor, grecii nu ar fi avut curajul și voința comună de a se angaja într-un conflict absolut inegal. Și totuși, acel NU a demonstrat fără echivoc conștiința istorică profundă a grecilor, înțelegerea comună puternică a călătoriei lor strălucite de-al lungul secolelor, pe care au alimentat-o și atunci și care întotdeauna se hrănește din patriotismul lor, vigoarea, renunțarea la sine și marele sentiment de mândrie, cu care se grăbesc să-și apere tradiția și credința sfântă. Acel NU a fost tocmai refuzul grecilor de a-și uita istoria și de a trăi ca o națiune neimportantă și supusă.

Marele fapt istoric pe care îl celebrăm astăzi a demonstrat și statura morală și puternicul sentiment de dreptate al grecilor. Datorită acestui ghid infailibil, ei nu au ezitat să se opună celor care voiau să impună legea arbitrară a celor puternici. Astăzi, grecii din întreaga lume îi cinstesc pe cei căzuți și pe luptători de pe câmpurile de luptă din anii 1940-1941, în Pindos, Macedonia, Creta și în alte părți. Îi cinstim pe cei care au contribuit la Rezistența Națională și

pe cei care au continuat să se lupte împotriva cuceritorilor de pe câmpurile de luptă ale celui de-al doilea război mondial în Orientul Mijlociu și în Europa pe uscat, în aer și pe mare. Nu uităm miile de victime nevinovate ale ocupației.

Efortul național eroic care a început cu acel NU de la 28 octombrie 1940, ca în cazul oricărui alt efort național, a fost esențial pentru participarea activă și contribuția valoroasă a elenismului la diaspora. Marea contribuție a Diasporei în Orientul Mijlociu a intrat în istorie, în special cea a elenismului din Ierusalim, pentru care Grecia este mândră și recunoscătoare.

Patriarhia Ierusalimului, Maica Bisericii, a fost dintotdeauna un punct de referință distinct în efortul de a reuni toate forțele națiunii în vederea renașterii sale morale și spirituale și a rezistenței față de multe lucruri potrivnice; este simbolul ortodoxiei ancestrale și un far al valorile universale ale elenismului.

Aniversarea de astăzi ne îndeamnă să reflectăm asupra importanței și relevanței mesajului din 28 octombrie 1940 pentru elenismul modern. Această pagină glorioasă a istoriei noastre a fost scrisă de oameni care, ca și noi, astăzi, au dorit să trăiască în pace, liber, cu democrație și dreptate socială. Unitatea neîntreruptă și coerența pe care au arătat-o, patriotismul, simțul responsabilității istorice și de sacrificiu de sine, și curajul și persistența care i-a ghidat în anii de război și de ocupație, ne reamintesc că abilitatea noastră de a ne reveni și de a prospera, a fost și rămâne inepuizabilă.

Este o mare responsabilitate pentru noi să înțelegem acest mesaj, să îl transmitem noii generații și să fim uniți așa cum au fost atunci, cu hotărâre și vigilență. Trăiască 28 octombrie 1940! Trăiască Grecia!

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL ADUCERII MOAȘTELOR SFÂNTULUI SAVA CEL SFINȚIT

În noaptea de joi spre vineri, 12 spre 13 / 25 spre 26 octombrie, s-a prăznuit pomenirea aducerii Moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Sava cel Sfințit din Veneția la Ierusalim în anul 1965.

Privegherea de toată noaptea pentru pomenirea acestui eveniment – prima după mutarea Moaștelor Cuviosului Sava în noua raclă, la inițiativa și prin grija Mitropolitului Nicolae de Mesoghia și Lavreotiki și a celor care au contribuit împreună cu el – a fost condusă de Părintele Nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințitul Aristarh Arhiepiscopul Constantinei, Preasfințitul Filumen Arhiepiscopul Pellei și pe Preasfințitul Ioachim Mitropolitul Elenupolei, Ieromonahi Aghiotafiți, Preoți arabi și pe Arhidiaconul Marcu. Au cântat în strana dreaptă în limba greacă Protopsaltul Constantin Spiropoulos și Părinți savaiți, iar în strana stângă, în limba arabă, Arhimandritul Filotei împreună cu corul său. La slujbă au participat Părinții savaiți și credincioși ortodocși din diferite țări și din satul Păstorilor, din Betleem și din Bet Jala.

Către această bine-credincioasă adunare venită la Praznic Preafericitul a adresat această cuvântare în limba greacă:

„Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul; Domnul păzește toate oasele lor, niciunul din ele nu se va zdrobi.” (Psalmul 33, 18-19)

Iubiți Părinți sfințiți și frați,

Credincioși creștini,

Dreptul lui Dumnezeu Sava cel Sfințit ne-a adunat pe toți în minunata sa Lavră, ca să prăznuim cu Doxologie și Euharistie, aducerea din Apus a sfintelor sale Moaște întregi nestricate în locul nevoinței lui și, de asemenea, ca să sărbătorim mutarea de curând a Moaștelor sale în această frumoasă raclă nouă de argint.

Mari cu adevărat, iubiții mei, și minunate sunt lucrurile Domnului Dumnezeu Atotțiitorul, drepte și adevărate sunt căile Lui, ale Împăratului neamurilor (Cf. Apocalipsa 15, 3), după cum mărturisește Evanghelistul Ioan în Apocalipsa sa.

Pe aceste căi drepte și adevărate ale Domnului a mers Părintele nostru Cuviosul Sava, pe care Domnul l-a izbăvit din multele neazuri și încercări prin care a trecut. „Dumnezeu i-a pus la încercare (pe cei drepti) și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit” (Înțelepciunea lui Solomon 3, 5-6) spune Înțelepciunea lui Solomon. Iar Apostolul Petru, referindu-se la încercarea credinței în Hristos, spune: „măcar că acum ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite pentru puțină vreme, pentru ca credința voastră încercată, mult mai de preț decât aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să fie găsită spre laudă și spre slavă și spre cinste la arătarea lui Iisus Hristos” (1 Petru 1, 7).

Părintele nostru Sava a fost primit de Domnul Dumnezeuul nostru „ca o jertfă de ardere întreagă” care se mistuie cu totul pe jertfelnic, iar multele încercări ale credinciosului care este jertfit se aduc lui Dumnezeu ca miros de bună mireasmă. În plus, credința dreptilor cea încercată în foc este găsită spre laudă, spre slavă și spre cinste în ziua Judecății, când se va arăta Domnul nostru Iisus Hristos în slavă ca Judecător.

Adevărul acestor cuvinte din Scriptură este întărit, vestit și

mărturisit palpabil de Moaștele nestricate și înmiresmate aflate înaintea ochilor noștri, ale Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Sava cel sfințit. Aceasta este credința Părinților noștri, aceasta este credința Bisericii, aceasta este credința Creștinilor Ortodocși.

Temelia Bisericii noastre Ortodoxe, iubiții mei, este Hristos, iar Sfinții Bisericii sunt cei aleși și iubiți de Dumnezeu, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel (Cf. Coloseni 3, 12).

La aceasta și noi suntem chemați de Cuviosul Părintele nostru Sava, ca să fim părtași la dreptatea Domnului nostru Iisus Hristos și următori ai Dreptilor și Sfinților Lui, a Căruia este slava, puterea și mila în vecii vecilor. Amin".

După Priveghere, la revărsatul zorilor, a fost oferită agapa cu colivă în pronaos, iar apoi a avut loc masa.

La plecare, Preafericitul a trecut spre închinare pe la Mănăstirea Sfântului Teodosie Chinoviarhul.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/fNEpJEPjWBw>

**DISCURSUL PREAFERICITULUI
PATRIARH AL IERUSALIMULUI**

TEOFIL LA ACADEMIA ORTODOXĂ DIN CRETA – ÎNTÂLNIREA PARTENERILOR

Preafericite Patriarh Ecumenic Bartolomeu,

Excelența Dumneavoastră, Domnule Prokopios Pavlopoulos,
Președinte al Republicii Elene,

Preafericiți Întâi-stătători ai Bisericii Ortodoxe,

Înalt Preasfințite Arhiepiscop Irineu al Cretei,

Înalt Preasfințite Mitropolit Amfilohie al Kisamosului și
Selinosului,

Mult stimat domnule Zorbas,

Doamnelor și domnilor,

Academia Ortodoxă din Creta a fost fondată de vrednicul de amintire Mitropolit Irineu Galanakis al Kisamosului și Selinosului și de mult stimatul domn Alexandru Papaderos, pe un teren care aparține Sfintei Mănăstiri Gonia, aflată sub jurisdicția spirituală a Patriarhiei Ecumenice, fiind în prezent condusă de președinția și administrația Mitropolitului Amfilohie al Kisamosului și Selinosului și de mult stimatul domn Constantinos Zorbas. În timpul celor cincizeci de ani de funcționare, Academia a cultivat dialogul ca mijloc de comunicare și a găzduit conferințe teologice, educaționale și ecologice destul de importante, întâlniri inter-ortodoxe și inter-creștine, și a devenit un Centrul ecumenic eclezial, cultural și inter-ortodox, vrednic de istoria locului unde a fost înființat, de istoria Cretei pre-creștine și, mai ales, de cea creștină.

Fără îndoială, cel mai important dintre evenimentele pe care

Academia le-a găzduit a fost Sfântul și Marele Sinod al Ortodoxiei, care a reînnoit și a întărit coeziunea deja existentă în cadrul Bisericii Ortodoxe, comunitatea ei în Hristos și unitatea în Potirul Comun, precum și cooperarea în spiritul iubirii. Roadele acestei iubiri au fost hotărârile luate în lucrările sale, care dau eparhiilor noastre și lumii cuvinte ale vieții, mângâierii, reconcilierii, păcii, iubirii și dreptății, în legătură cu speranța în Noi.

În urma acestui Mare Sinod al Ortodoxiei, ne întâlnim astăzi în această a treia Sinaxă a Partenerilor, pentru a examina, a studia și a estima căile prin care am putea să contribuim la starea bună a lumii, la încetarea crimelor cumplite care amenință viața și a violenței împotriva semenilor noștri, la unirea familiilor rupte, hrănirea a milioane de oameni flămânzi și înfometați, la vindecarea și tratarea problemelor eclesiastice și politice și a schismelor, la trăirea Bisericii ca mijloc de revelare a Împărăției lui Dumnezeu. Prin această acțiune a Noastră, putem contribui la confortul semenilor noștri și la slava Numelui Dumnezeului nostru cel întru Treime cinstit.

În Buletinul de informare și în Mesajul Sfântului și Marelui Sinod, s-a făcut o proiecție a necesității unei confruntări pastorale holistice a fenomenului secularizării care se juxtapune tradiției dumnezeiești în multe feluri. Din nou, din Creta și din acest Loc Sfânt, care a fost sfințit de Sinod, propovăduim aceeași învățătură poporului lui Dumnezeu, care ne-a fost încredințată că, pentru a depăși autoritățile catalitice ale secularizării, se cuvine să ne întoarcem la marii noștri învățători și părinți și să fim învățați de ei.

Teologia Ortodoxă are nevoie de un nou început, nu ca o expresie a unui spirit stagnant, ci ca o voce puternică prin evanghelizarea și re-evanghelizarea lumii. Părinții noștri au avut un discurs rodnic și plin de viață, au conversat cu oamenii, făcându-le propuneri consistente, de aceea au respins recunoașterea superficială, urmărind cu toată puterea lor doar

adevărul evanghelic înnoitor.

Biserica Ortodoxă respectă libertatea religioasă și este tolerantă față de diversitate, știind în același timp că transfigurarea poporului este posibilă prin personalitățile spirituale care trasează cursul mișcărilor spirituale.

Prin urmare, noua provocare este mărturia Ortodoxiei ca succesori spirituali ai foștilor conducători spirituali, de a fi sarea pământului și lumina lumii, după porunca Domnului.

Patriarhia Ierusalimului dorește să-și exprime mulțumirile Academiei Ortodoxe pentru invitația de a participa la această Sinaxă, precum și pentru ospitalitatea oferită membrilor eparhiei. Din Prea-Sfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt, vă urăm să primiți puterea Domnului Iisus Hristos Cel Răstignit și Înviat, spre continuarea prețioasei misiuni eclesiastice și culturale.

În Sfânta Cetate a Ierusalimului, 3 octombrie 2018.

Teofil III

Patriarhul Ierusalimului

PRAZNICUL ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI LA PATRIARHIE

Joi, 14/27 septembrie 2018 s-a prăznuit la Patriarhie sărbătoarea celei a toată lumea Înălțări a Sfintei Cruci.

Cu ocazia acestui praznic, Patriarhia a săvârșit pomenirea

evenimentului Înălțării Sfintei Cruci după aflarea ei în spatele Golgotei de către Arhiepiscopul Ierusalimului Macarie și de către Sfânta Elena, de praznicul Înnoirii Bisericii Învierii în anul 336 d.Hr.

Cu ocazia acestui praznic s-au săvârșit:

1. Seara în ajun, Vecernia cu ieșire în întâmpinare și tămâiere la Piatra Ungerii, închinare la Sfântul Mormânt și la Golgota, tămâiere la fiecare dintre altare, Anixandarele, Vohodul Mare și Litia.

După Apolisul Vecerniei, Sinodia Patriarhală a urcat la Patriarhie.

2. În ziua praznicului, Sfânta Liturghie, condusă de Preafericitul Teofil Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori Arhierei din Patriarhie: Preasfințitul Mitropolit Isihie al Capitoliadei, Preasfințiții Arhiepiscopi Teofan al Gerasei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teodosie al Sevastiei, Macarie al Catarelor, Nectarie al Antidonei și Filumen al Pellei, precum și arhierei din Patriarhia Ecumenică și din Biserica Greciei: Preasfințiții Mitropoliți Pantelimon al Xantei și Periteoriului, Nichifor al Maroniei și Gavriil al Noii Ionii, iar din partea Patriarhiei Moscovei Preasfințitul Mitropolit Pitirim de Nicolaev și Ozacov, din partea Bisericii Serbiei Episcopul Irineu al Canadei și Episcopul Ioan de Pakrats și Slavonia, împreună cu Ieromonahi Aghiotafiți, în frunte cu Arhimandritul Nectarie, Gheron al Camarasei, Ierodiaconi și Arhidiaconul Marcu. Au cântat Protopsaltul Constantin Spiropoulos împreună cu un cor din Grecia și au luat parte cu bucurie și evlavie o mulțime de pelerini.

După Apolisul Sfintei Liturghii a avut loc litanie care a pornit de la Biserica Învierii, a trecut pe la Piatra Ungerii și a ajuns la Peștera Aflării Sfintei Cruci. Diaconii au tămâiat la Altarul Armenilor și apoi Crucea a fost înălțată la locul Aflării ei. În continuare, procesiunea a înconjurat de trei ori Sfântul Mormânt și a urcat pe Golgota unde Sfânta Cruce a fost iar înălțată de pe Sfânta Masă a Golgotei înspre cele patru puncte cardinale.

La urmă, a avut loc coborârea în Biserica Învierii, iar apoi au urcat la Patriarhie unde Preafericitul a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Moartea ce a venit neamului omenesc prin mîncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi, pentru că blestemul strămoșei cel a tot neamul s-a dezlegat prin Odrasla Preacuratei Maicii lui Dumnezeu pe care toate puterile cerești o măresc”, cântă imnograful Bisericii.

Preastimate Consul general al Greciei domnule Hristos Sofianopoulos,

Cinstiți Părinți și Frați,

Cucernici creștini și pelerini,

Slavă și mulțumire înălțăm lui Dumnezeu cel în Sfânta Treime Care ne-a învrednicit să săvârșim euharistic și cu litanie sfântul și prealăudatul Praznic al Înălțării Sfintei Cruci chiar în locul aflării ei, dar și al înălțării ei, adică la Locul Căpățânii, pe Golgota. Crucea Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos reprezintă pentru noi un semn mare, potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei. „Orice faptă și minune a lui Hristos este mare, dumnezeiască și vrednică de laudă, dar mai minunată decât toate este Cinstita Lui Cruce. Căci prin nimic altceva nu a fost stricată moartea, a fost șters păcatul strămoșesc, a fost prădat Iadul,

s-a dăruit Învierea... decât numai prin Crucea Domnului nostru Iisus Hristos”, potrivit Sfântului Ioan Damaschin.

Cu alte cuvinte, Sfânta Cruce este cea prin care ne închinăm Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care S-a dat pe Sine pentru noi ofrandă și jertfă lui Dumnezeu, „ca să ne izbăvească de toată fărădelegea și să-Și curățească Lui popor ales” (Tit 2, 14), după cum propovăduiește Sfântul Pavel.

Poporul ales nu este altul decât neamul sfânt, adică mădularele credincioase ale trupului tainic al lui Hristos, adică ale Bisericii „al Celui Care ne-a chemat de la întuneric la lumina Sa cea minunată”, potrivit Apostolului Petru.

Această lumină minunată ne-a arătat-o Cinstita Cruce a Mântuitorului nostru Hristos. De aceea și Hristos ne îndeamnă: „Umblați cât aveți Lumina, ca să nu vă prindă întunericul. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să vă fiți fii ai Luminii”. (Ioan 12, 35-36)

Acest îndemn al Domnului este atât de actual în vremea de acum, mai mult decât oricând, și aceasta deoarece cugetarea – sau dogma, dacă vreți – agnostică și atee cultivată și promovată de puterile lumești îl face pe om care este în cinste, să se asemene dobitoacelor celor fără de minte (Cf. Psalmul 48, 13), potrivit Psalmistului.

„Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1,18). Propovăduirea despre Cruce pare celor care merg pe calea pierzării nebunie și nerozie. Dar pentru noi, care suntem pe drumul mântuirii este puterea lui Dumnezeu care mântuiește, spune Marele Pavel.

Puterea mântuitoare a Crucii, adică dumnezeiasca putere a Odraslei, a Fiului și Dumnezeului Curatei și Preasfintei Maici a lui Dumnezeu este arma împotriva diavolului. De aceea și noi, iubiții mei, în rugăciuni și cereri să strigăm și, împreună cu imnograful să zicem: „Mântuiește-ne pe noi, Cruce,

cu puterea ta; sfințește-ne cu strălucirea ta, Cinstită Cruce, și întărește-ne cu înălțarea ta, căci lumină ai fost dăruită nouă și mântuire sufletelor noastre și pace lumii și laturilor noastre". Amin. Întru mulți ani!

După ce Preafericitul a primit felicitările Preoților și credincioșilor, Preasfințitul Mitropolit Pantelimon al Xantieii a luat cuvântul mulțumind lui Dumnezeu și Preafericitului pentru binecuvântarea de a participa la praznic.

Din partea Secretariatului General

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI INAUGUREAZĂ UN CENTRU SPORTIV ÎN KERAK

Sâmbătă după-amiază, pe 2/15 septembrie 2018, Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil a inaugurat un centru sportiv în Kerak, orașul antic Kyriakoupolis din Iordania de Sud. Acest centru sportiv a fost fondat în cadrul „Inițiativei” Consiliului Bisericii din Orientul Mijlociu, în urma unei propuneri făcute de Preafericirea Sa și sub supravegherea Șefului Biroului Patriarhiei, Wafaa Ksous. Centrul acoperă o suprafață de 5 hectare, care a fost donată de ministrul Lucrărilor Publice și al Locuințelor, Sami Halasa.

Primele clădiri pentru acest centru au fost deja construite pe spațiul dedicat lui, obiectivul final fiind acela de a finaliza clădirile corespunzătoare pentru activitățile de tineret ale eparhiei noastre, precum și cele ale altor

biserici creștine și ale religiei islamului.

În ceremonia de deschidere, Preafericirea Sa l-a onorat pe domnul Ministrul Halasa pentru contribuția sa, oferindu-i o pictura pe sticlă, acordându-i o distincție și fostului membru al Parlamentului, domnul Fares Ibrahim, pentru contribuția lui. Preafericirea sa a oferit de asemenea icoane tuturor celor care au ajutat la promovarea acestui proiect, o plachetă gravată reprezentând Haram Sarif, arhitecților care aparțin religiei Islamului, și o icoană a Născătoarei de Dumnezeu doamnei Wafaa Ksous și sponsorilor proiectului, domnul Swen și soția sa, doamna Nina, originari din Munchen, Germania.

După ceremonia de deschidere, a fost oferită o masă la un hotel din oraș.

În timpul mesei, Preafericirea Sa a ținut următoarea cuvântare:

„Doamnelor și domnilor,

Ne-am adunat astăzi aici pentru o ocazie extraordinară și am dori să profităm de această ocazie pentru a vă mulțumi că ați fost astăzi aici.

Sărbătorim o perspectivă unică. Prin înființarea acestui centru sportiv, creăm un loc pentru pregătirea în domeniul sportului și o academie de formare a liderilor.

Acest centru există pentru promovarea a două bunuri fundamentale:

În primul rând, pentru a-i încuraja pe tinerii noștri să rămână în orașele și comunitățile lor de origine, pentru că în această inițiativă pot vedea un viitor pentru ei înșiși aici.

Și în al doilea rând, să slujească împreună comunitățile musulmane și creștine, care de-a lungul generațiilor au trăit ca o familie sub domnia Regatului Hașemit.

Sportul este un limbaj global care nu discriminează. Sportul aduce laolaltă oameni din toate categoriile sociale, religioase, politice și economice, și oferă un temelii comun pentru noi prietenii și noi posibilități.

Patriarhia Ierusalimului, Maica tuturor Bisericilor și mama culturală a acestui teritoriu, este recunoscătoare Dumnezeuului Atotputernic pentru că ne-a oferit această ocazie de a înființa acest centru. Căci acest centru este o binecuvântare pentru iubita noastră Iordania și pentru poporul său și o încurajare extraordinară pentru alte proiecte de natură similară, spre beneficiul oamenilor noștri și integritatea societății noastre multiculturale, multietnice și multireligioase.

Suntem profund recunoscători Excelenței Sale, Domnului Ministru, care a dat acest teren Patriarhiei spre a fi folosit în beneficiul social comun al locuitorilor din regiunea Kerak și pentru clarviziunea sa în privința potențialului acestei întreprinderi ambițioase.

De asemenea, suntem profund recunoscători colegilor noștri germani de la Lands Aid, care au dorit să ni se asocieze pentru înființarea acestei academii unice și centru sportiv.

Deși nu există nicio îndoială că acest proiect pare ambițios, credem cu tărie că acest centru va promova și va satisface nevoile socio-economice ale zonei într-un mod practic. De asemenea, suntem convinși că acest proiect va răspunde nevoilor populației locale, în special ale tineretului nostru, care va avea oportunități reale de a învăța și o speranță pentru un viitor în țara lor de origine. Singura noastră intenție ca Patriarhie este să slujim spre binele comun al acestei comunități.

Cinstim astăzi angajamentul Majestății Sale, regele Abdullah al II-lea, a cărui dedicare pentru bunăstarea tuturor din Regatul Hașemit al Iordaniei este bine cunoscută și o sursă de

inspirație pentru toți. De asemenea, recunoaștem sprijinul Alteței Sale Regale, Prințul Ghazi, fără a cărui atenție și grijă neîncetată această lucrare nu ar fi de succes.

Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze acest proiect și pe toți cei care sunt implicați în el, și fie ca Dumnezeu să binecuvânteze întregul popor al iubitei noastre Iordania.

Vă mulțumesc. ”

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA ADORMIRII MAICII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Marți, 15/28 august 2018, Patriarhia a sărbătorit Adormirea Maicii Domnului la mormântul ei din Ghetsimani.

La această sărbătoare, Biserica ne învață că Născătoarea de Dumnezeu a adormit întru Domnul prin moarte naturală, dar a fost luată la cer atât în suflet cât și în trup și a fost așezată de-a dreapta Fiului, unde a devenit prima persoană umană a Bisericii triumfătoare și mijlocește neîncetat pentru cei care Îi cer ajutorul cu cinste și evlavie.

Sfânta Liturghie a sărbătorii a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, avându-I drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei și Timotei al Bostrei, Exarhul Sfântului Mormânt din Nicosia, ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului și Dimitrie al Lyddei, PS Episcop Chiril al Eritrei, în vizită de la Patriarhia Ecumenică, ieromonahii

și diaconii aghiotafiți, și preoții aflați în vizită. Strana a fost condusă de Protopsaltul Patriarhiei, dl. Constantinos Spyropoulos, ajutat de arhimandritul Dimitrie, la slujba fiind prezenți credincioși în număr mare și Consulul General al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Întru slăvită Adormirea Ta, cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc; și tot pământul se bucură, cântare de petrecere glăsuind Ție Maicei Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Prea Sfântă Fecioară, care neamul omenesc l-ai izbăvit, cu osândirea strămoșilor” – spune imnograful Bisericii.

Iubiți Frați și Surori întru Hristos,

Cuvioși creștini și pelerini,

Astăzi “adunarea sărbătorească și Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri” (Evrei 12:23) sărbătorește împreună cu Biserica pământească, la prăznuirea sfintei Mutări la Ceruri a Doamnei Noastre, Prea Slăvita Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria; prin urmare, împreună cu Arhanghelul Gabriel, strigă cu bucurie: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei.” (Luca 1:28); “bucură-te, vas al dumnezeirii; bucură-te, ceea ce singură ai dus lucruri pământești în cer; bucură-te, cea care după naștere, ești fecioară, și după moarte, vie, mântuiești pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta”. Iar imnograful spune: „Cel Ce s-a sălășluit minunat în pântecul tău întrupându-se, acesta duhul tău cel preasfințit primindu-l la sine, i-a făcut odihnă, ca un datornic fiu. Pentru aceasta pre tine Fecioară, te lăudăm, și te înălțăm întru toți vecii”.

Într-adevăr, Născătoarea de Dumnezeu este cea care trăiește după moarte. Și aceasta pentru că moartea ei naturală a fost o

moarte care a adus, de fapt, viață și o moarte care au dus-o la slava vieții adevărate a Fiului Său Născut, a Domnului nostru Iisus Hristos.

Interpretând acest eveniment paradoxal, Sf. Cosma imnograful spune: „limitele firii se biruiesc în tine, o preacurată Fecioară”.

Cu alte cuvinte, moartea biologică, naturală, a Pururea Fecioarei Maria nu a putut face nicio stricăciune trupului său primitor de Dumnezeu ci, dimpotrivă, după cuvântul Sfântului Cosma, s-a făcut „trecere spre o viață veșnică și mai bună”.

După cum scria Sf. Ioan Damaschin, a trebuit să fie așa, ca Aceea care L-a găzduit în pântecul ei pe Dumnezeu Cuvântul, să locuiască în locurile dumnezeiești ale Fiului ei ... a trebuit să fie așa, pentru Cea Care Și-a păstrat fecioria întru naștere, să își păstreze trupul nestricat după moarte (A doua Predică la Adormirea Maicii Domnului).

În acest timp de mulțumire, mormântul sfânt al Născătoarei de Dumnezeu ne cheamă pe toți cei care au credință statornică, să ne apropiem și să ne împărtășim din darurile dumnezeiești ale „izvorului bucuriei”, adică al Născătoarei de Dumnezeu, după cum spune Sf. Ioan Damaschin.

„Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără preț vin și grăsime” (Isaia 55:1).

Din nou, dragi frați și surori, mormântul Născătoarei de Dumnezeu din Ghetsimani ne cheamă, prin cuvintele Sf. Ioan Damaschin, care a spus: „V-am chemat pe toți, prin Evanghelie; pe cel care însetează după vindecarea bolii sale, după slobozirea de patimile sufletului său, după mântuirea păcatelor, după izbăvirea de tot felul de necazuri, după odihna în împărăția cerurilor, să se apropie de mine cu credință și să ia calea harului care are mare putere și mult folos “(A doua Predică la Adormirea Maicii Domnului).

Veniți, deci, toți credincioșii, care v-ați adunat aici de aproape și de departe, să o rugăm pe Prea Binecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara și să spunem, împreună cu imnograful: „Primește de la noi cântare de petrecere, Maica Dumnezeului celui viu. Și cu darul tău, cel de lumină purtător și dumnezeiesc ne umbrează; ierarhilor noștri biruință, iubitorului de Hristos pace, și iertare celor de cântă, și sufletelor mântuire dăruind”. Amin.

După Dumnezeiasca Liturghie, egumenul, ÎPS Arhiepiscop Dorotei al Avelei a oferit o recepție clerului și multor din cei care au participat la slujbă, la egumenie.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/K7Q8KMUJwVk>

SĂRBĂTOAREA SCHIMBĂRII LA FAȚĂ A DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS LA PATRIARHIE

Duminică, pe 6/19 august 2018, Patriarhia a sărbătorit Sfânta Schimbare la Față a Domnului nostru Iisus Hristos. La această sărbătoare, Biserica face pomenirea întâmplării relatate în Evanghelie conform căreia, cu patruzeci de zile înainte de Patimile Domnului, El S-a urcat pe Muntele Tabor și S-a schimbat la față înaintea ucenicilor Săi aleși, Petru, Iacov și Ioan. Aceasta înseamnă că El li S-a arătat în slava Lui dumnezeiască: fața Lui a fost mai strălucitoare decât soarele, în timp ce un nor strălucitor L-a umbrit, iar Moise și Ilie au

apărut alături de El, vorbind cu El, și S-a auzit glasul lui Dumnezeu Tatăl: „acesta este Fiul Meu Cel Iubit, pe Acesta ascultați-L” (Mat. 17:1-9, Marcu 9:1-9, Luca 9: 28-36).

Sărbătoarea a fost prăznuită:

1. Pe Muntele Tabor, unde a avut loc Schimbarea la Față.

Acolo, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a săvârșit slujba Vecerniei și Privegherea de toată noaptea în aer liber. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost Arhiepiscopi ai Tronului: ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Metodie al Taborului, ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, la rugăciune participând ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Ieromonahi aghiotafiți și preoți din alte Biserici, aflați în vizită. Strana dreaptă a fost condusă de domnul George, de ÎPS Arhiepiscop Metodie și de ÎPS Mitropolit Ioachim, în timp ce strana stângă, care a cântat în arabă, a fost condusă de Arhimandritul Filoteu. La slujbă a participat o mare mulțime de pelerini din multe țări ortodoxe.

Preafericitul Părinte a ținut următoarea Predică în fața celor prezenți:

„Suit-a Hristos pre Petru, pre Iacov și pre Ioan în munte înalt deosebi, și S-a schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele și hainele Lui s-au făcut albe ca lumina, și s-au arătat Moise și Ilie grăind cu dânsul și nor luminos i-a umbrat pre ei. Și iată glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel Iubit, întru Care bine am voit; pre Acesta să ascultați” spune imnograful Bisericii.

Preaiubiti frați și surori întru Hristos,

Cucernici pelerini,

Domnul nostru Iisus Hristos „Care (T)Se îmbrac(i)ă cu lumina ca și cu o haină” (Psalmul 103: 2) ne-a adunat de la marginile

lumii la acest munte sfânt, Tabor, pentru a sărbători Lumina Sa Schimbare la Față și pentru a fi părtași luminii de pe Tabor.

„Cuvinte Cela Ce ești lumină neschimbată, a Tatălui luminei Celui nenăscut, întru arătată lumina ta astăzi, în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină și pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura” spune imnograful. Această Lumină neschimbată a strălucit pe chipul lui Hristos în timpul Schimbării Sale la față în acest loc sfânt, după mărturia Sfântului Apostol Matei: „Și după șase zile, Iisus a luat cu Sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus într-un munte înalt, de o parte. Și S-a schimbat la față, înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Și iată, Moise și Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El” (Matei 17:1-3).

Răspunzând la întrebarea „Ce este Schimbarea la Față, ce înțelegem atunci când spunem că Hristos S-a schimbat la față?” Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Hristos le-a îngăduit ucenicilor să vadă doar atât din dumnezeirea și slava Sa cât puteau duce.

Sf. Grigorie Palama, referindu-se la învățătura Sfinților Părinți canonici, purtători de Dumnezeu, spune: oricine poate gusta bucuria Luminii Schimbării la Față. Și aceasta întrucât Lumina Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este o prezicere a strălucirii viitoare a celor aleși: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși” (Mat. 22:14) spune Domnul.

Sf. Grigorie Palama spune că această Lumină a fost văzută „de către cei dintâi chemați dintre apostoli – așa cum auziți în imnurile Bisericii – care au văzut însăși esența puterii pururi neîncetate a lui Dumnezeu ... cea mai strălucitoare luminare a frumuseții dintru începuturi, acest gen de frumusețe dumnezeiască fără formă, prin care omul se îndumnezeiește și se face vrednic de vorbirea cu dumnezeirea, această împărăție veșnic fără sfârșit și fără urmași a lui

Dumnezeu, această lumină neapropiată, o lumină cerească și fără limite, fără de timp, pururea fără sfârșit, lumina din care izvorăște nestricăciunea, lumina lui Dumnezeu către cei îndumnezeiți ... un har al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, care s-a făcut vizibil chiar și pentru ochii trupești ...

Lumina Taborului, dragii mei frați și surori, poate fi cunoscută de credincioșii cucernici prin smerenie și iubire desăvârșită în Hristos. Sfinții Bisericii lui Hristos s-au făcut părtași la această experiență. La aceasta au ajuns și mucenicii Bisericii, prin dragostea în Hristos și rugăciune curată, neîncetată. Sf. Ioan Damaschinul spune că maica rugăciunii este tăcere, iar rugăciunea este arătarea slavei dumnezeiești. Cu alte cuvinte, atunci când ne păzim simțurile și suntem singuri cu noi înșine și cu Dumnezeu și ne-am slobozit de tulburările lumii exterioare, ne venim în fire și atunci putem vedea foarte clar Împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul nostru. Pentru că „împărăția cerurilor,” care este împărăția lui Dumnezeu, „este înăuntrul vostru,” spune Domnul (Luca 17:21).

Evenimentele cu adevărat paradoxale și minunate care au avut loc în timpul Schimbării la Față a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, se referă la taina purtării de grijă dumnezeiești, a cărei culme o reprezintă Patimile pe Cruce și învierea Sa din morți.

Să îl ascultăm pe imnograf spunând: „Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, Muntele cerului s-a asemănat, și norul ca un cort s-a întins, schimbându-Te Tu la față, și de Tatăl mărturisit fiind, de față era Petru cu Iacov și cu Ioan, ca cei ce voiau să fie cu Tine și în vremea vânzării Tale; ca văzând minunile Tale, să nu se înfricoșeze de patimile Tale, cărora ca să ne închinăm, în pace învrednicește-ne pre noi, pentru mare mila Ta”.

Cu alte cuvinte, scopul arătării slavei dumnezeiești, a

puterii Domnului, a fost să dezvăluie luminarea viitoare a Învierii. Acesta este ceea ce apostolul Petru mărturisește în cea de-a doua sa epistolă, spunând: „Pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii nostri. Căci El a primit de la Dumnezeu-Tatăl cinste și slavă atunci când, din înălțimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: “Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit”. Și acest glas noi l-am auzit, pogorându-se din cer, pe când eram cu Domnul în muntele cel sfânt” (2 Petru 1:16-18).

Prin mărturia sa personală și adevărată, Apostolul Petru ne cheamă pe toți cei care cinstim pomenirea Sfintei Schimbări la Față a Domnului și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru a deveni moștenitori ai luminii necreate a slavei Lui. „Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințirea voastră” (1 Tes. 4:3) spune Sf. Pavel.

Prin urmare, să spunem cu imnograful: „Că la Tine este izvorul vieții: întru lumina Ta vom vedea lumină” (Psalm 35:9). Învrednicește-ne de luminarea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru, prin mijlocirile Prea Binecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, și ale Sfinților Tăi Ucenici, Petru, Iacov și Ioan și ale Proorocilor care L-au văzut pe Dumnezeu, Moise și Ilie, și ale tuturor Sfinților. Amin”.

După Sfânta Liturghie, Preafericitul Părinte a binecuvântat strugurii și diferitele semințe, conform obiceiului.

În ziua sărbătorii, Sfânta Liturghie la mănăstire a fost oficiată de ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, având drept împreună-slujitori preoți din zonele învecinate, la slujbă participând un număr foarte mare de credincioși.

La prânz, Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Ilarion, a oferit o masă cu pește și struguri soborului patriarhal și episcopal.

Prin mărturia sa personală și adevărată, Apostolul Petru ne cheamă pe toți cei care cinstim pomenirea Sfintei Schimbări la față a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru a deveni moștenitori ai luminii necreate a slavei Lui.

2. În Ramallah

În dimineața zilei de sărbătoare, Sfânta Schimbare la Față a fost sărbătorită în orașul palestinian Ramallah, în centrul căruia se află Sfânta Mănăstire a Schimbării la Față a Patriarhiei.

Sfânta Liturghie a fost condusă de ÎPS Arhiepiscop Teofan al Gerassei, având drept împreună-slujitori pe egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Galaction și Preotul Iacov, la slujbă fiind prezenți o mare mulțime de credincioși.

După Sf. Liturghie, egumenul, Arhimandritul Galaction, și Consiliul Comunității au oferit o masă soborului episcopal și altora.

3. La Ghetsimani

De asemenea, s-a slujit Sfânta Liturghie arhierească la Altarul Sfânt din Ghetsimani, condusă de Arhiepiscopul Teodosie al Sevastiei.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/JcsLy-2BKUM>

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI IOAN CEL NOU HOZEVITUL LA PATRIARHIE

Vineri, pe 28 iulie / 10 august 2018, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Ioan cel Noul Hozevitul la Sfânta Mănăstire a pocăinței și nevoințelor sale, încă de la sosirea din țara sa natală, România.

După ce s-a remarcat prin râvnă nevoitoare, scrieri de întărire duhovnicească, și după ce a fost slăvit de Dumnezeu prin multe semne și vindecări de boli, Sfântul Ioan a fost canonizat ca Sfânt de Biserica Ierusalimului în 2015.

Joi noaptea, în cinstea sa a avut loc o priveghere de toată noaptea, oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și pe ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei. Corul a fost format din domnul Leonidas Doukas, protopsaltul Sfintei Mitropolii Iliou, domnul Gregorios Zarkos, protopsaltul Sfintei Mitropolii din Pireu, domnul Christos Stavrou, protopsaltul Bisericii Sf. Parascheva din Attiki și domnul Dionysios Thanasoulis, lampadar la Sfânta Biserică Faneromeni din Holargos, Attiki, la slujbă participând mulți credincioși care s-au rugat cu smerenie.

Egumenul obștii și înnoitorul Sfintei Mănăstiri, Arhimandritul Constantin, s-a adresat Preafericitului Părinte, la sosirea acestuia, după cum urmează:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Înalt Preasfințite Sobor,

Astăzi, din nou, facem pomenirea Sfântului Ioan cel Nou

Hozevitul, unul dintre miile de Sfinți Nevoitori care au transformat deșertul Iudeii într-un minunat rai duhovnicesc.

Sfântul Lavrei de la Hozeva pe care îl prăznuim astăzi, în ciuda faptului că și-a terminat viața pământească în singurătate, a avut o cunoaștere deplină a problemelor timpului său și a putut să prevadă lucruri din viitor.

În epistola „Turnul Babilonului (din zilele noastre)” el scrie: „Turnul babilonului din zilele noastre nu este o clădire de piatră sau de cărămidă, ci goana cea nebună după născociri. Lumea zice că născocirea mașinilor și a armelor moderne ușurează viața omului și îi garantează siguranța, adică ne pune la adăpost. Dar cât de înșelătoare este părerea aceasta! Căci noi vedem că de o vreme încoace, de când s-a modernizat lumea și au sporit născocirile, de atunci s-a înmulțit și răutatea. ... Niciodată n-a fost lumea mai tulburată și mai deznădăjduită ca în vremurile noastre, când a sporit civilizația. După cum vedem, procopseala asta de civilizație, cu moda cea nouă, i-a învățat pe oameni să umble mai mult goi, adică a izgonit rușinea din lume. I-a dăscălit pe oameni să nu mai caute pe Dumnezeu. S-a îmbogățit știința, dar s-a păgubit credința. Civilizația de azi a modificat mult hainele oamenilor, le-a secerat barba și părul capului și după asta a retezat și sfintele așezăminte. Deci, pe scurt, despre pacostea asta de civilizație, sau progres, prin asta se fălește pământeanul: a sporit mai mult ca niciodată lacrimile din lume, a lărgit în chip de speriat cimitirele prin războaie, a întunecat zarea cu fumul motoarelor și a împânzit văzduhul cu păsările cele uriașe cu ciocul de fier care stau gata să piardă lumea”.

Descrierea de mai sus redă starea întunecată a vremurilor în care trăim cu o veridicitate uimitoare.

Cu toate acestea, în noiembrie 1952, plin de optimismul Harului Dumnezeiesc, Sfântul scrie despre nădejdea luminată pe care a întrevăzut-o în viitorul Bisericii Ierusalimului. Și

prevăzând viitorul, a scris în poemul metaforic „Cetatea de granit din Valea Scăpării – Hozeva”

„Dar azi pe țărâna cea sfântă/Se-arată din vechi rădăcini/O mică verdeață plăpândă/Ieșind la iveală din spini!”

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Bine ați venit!

Să începem prăznuirea!”

Preafericirea Sa S-a adresat celor prezenți, după cum urmează:

„Însă cei dreapți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi” (Înțelepciunea lui Solomon 5:15-16). [Cei dreapți trăiesc veșnic și răsplata lor este în mâinile Domnului; Cel Înalt are grijă de ei. Pentru aceasta, din mâna Lui vor primi slăvita Împărăție a Cerurilor și cununa împărătească pe capetele lor, pentru că Domnul îi va umbri cu dreapta Sa și îi va ocroti de vrăjmași] după cuvântul înțeleptului Solomon.

Preaiubiți frați și surori în Hristos,

Cucernici pelerinii,

Sfânta pomenire a luminătorului lui Dumnezeu, Părintele nostru printre sfinți Ioan cel Noul Hozevitul, ne-a adunat pe toți în această Sfântă Biserică, unde a slujit Domnului timp de mai mulți ani, pentru ca noi să slăvim Numele Celui Care l-a slăvit, al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Din primii ani ai tinereții sale, Părintele nostru printre sfinți Ioan L-a iubit pe Hristos cu tot sufletul și mintea,

ascultând cuvintele Evangheliei Domnului: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (Mat. 22:37).

Pentru a atinge acest scop, a urmat calea ascetică a monahismului, calea neprihănirii care duce la Împărăția Cerurilor. Și a ales deșertul râului Iordan ca loc al luptei sale, precum și peșterile neprimitoare ale Pârâului Chorath, Mănăstirea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviții, unde o mulțime de sfinți și bărbați dreți au primit lumina dumnezeiască, după cuvântul Psalmistului: „Lumină a răsărit dreptului și celor dreți cu inima, veselie” (Psalm 96:12). Comentând aceste cuvinte, Sfântul Chiril din Alexandria spune: „A răsărit în locul răsăriturilor [schimbare de timp]. Lumina dumnezeiască răsare în mintea și inima fiecărui om cuvios și drept.”

Tocmai această lumină dumnezeiască și noetică a venit în mintea și inima Părintelui nostru printre sfinții Ioan. „Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare” (Înțelepciunea lui Solomon 5:16). Și această lumină dumnezeiască și noetică a apărut în mintea și inima Sfântului Ioan, nu numai în viața sa pământească, ci și în timpul vieții sale cerești, după cum stau mărturie ochilor noștri sfintele sale moaște nestricăcioase, din care izvorăște mireasma plăcut mirositoare a harului Duhului Sfânt.

Iată, prin urmare, de ce spune înțeleptul Solomon: „Însă cei dreți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul” (Înțelepciunea lui Solomon 5: 15), iar Proorocul David ne îndeamnă spunând: „Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului” (Ps. 54:25). La fel, Sf. Petru spune: „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi” (1 Petru 5:7).

Cu alte cuvinte, iubiți frați și surori, cel neprihănit în Hristos este cel care, prin „modul său de viață perfect”, ajunge la „asemănarea lui Dumnezeu” după cuvântul Sfântului

Vasile cel Mare, sau „la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes. 4:13) după cuvântul Sfântului Pavel. Drept este cel care ajunge la îndumnezeire, cu alte cuvinte, la perfecțiunea lui în Hristos, nu doar prin propriile puteri, și anume prin propria voință liberă, dar și prin cooperarea cu Harul Dumnezeiesc.

Referindu-se la viața nouă în Hristos, Sfântul Pavel spune: „Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului” (Efes. 4:24). Cu acest „om nou” s-a îmbrăcat Părintele nostru Ioan, „cel după Dumnezeu”.

Pomenirea de astăzi a Părintelui nostru dintre Sfinți Ioan ne cheamă să cugetăm la numele nostru creștin. Să cugetăm la faptul că credința noastră a fost construită pe neprihănirea și sfințenia adevărului: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6), spune Domnul.

Cu alte cuvinte, îndepărtarea omului vechi de păcat nu este suficientă; ar trebui să ne îmbrăcăm în omul nou al harului Duhului Sfânt, după cuvântul Sfântului Pavel, care spune: „Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre pofte” (Romani 13:12-14).

Urmând aceste porunci ale Sfântului Pavel, insuflate de Dumnezeu, Sf. Ioan s-a făcut cu adevărat: „lumină celor care șed în întuneric și în umbra morții” (Luca 1:79), nouă, oamenilor din vremurile noastre moderne de confuzie, când – după cuvintele înaintevăzătorului nostru Sfânt Părinte, „omul își gătește iarăși/ « Turnul Babel » pe Pământ/ Vrând să strice temelii/ « Sfântului Așezământ »./ « Limbile » aproape toate/ Iarăși s-au amestecat/ Și nu-i mult până le vine/ Ceasul de încăierat.”

Așadar, să-l rugăm pe Sfântul Părinte Ioan cel Noul Hozevitul, care dănuiește cu Îngerii în înălțime, și a devenit far și prieten al lui Hristos, ca să mijlocească pentru noi împreună cu Prea Binecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria pentru mântuirea sufletelor noastre și biruința păcii în regiunea noastră încercată. Amin.”

După sărbătoarea duhovnicească și sfințitoare a Sfintei Liturghii, a fost o masă monahală ospitalieră.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA PROFETULUI ILIE ÎN MAALOULE

Duminică, 23 iulie / 5 august 2018, pomenirea Sfântului Profet Ilie a fost sărbătorită câteva zile după data din calendar, la Sfânta Biserică din Maaloule, de lângă orașul Nazaret din Galileea.

Această Biserică Sfântă a aparținut Patriarhiei și a fost folosită de comunitatea ortodoxă vorbitoare de limba arabă, care însă a părăsit Biserica și a plecat din această zonă după evenimentele politice din 1948.

Patriarhia a redobândit această biserică de la armata israeliană care a fost staționată acolo. Biserica a fost renovată și restaurată pentru a putea fi folosită liturgic, de către Egumenul Sfintei Mănăstiri de pe Tabor, Arhimandritul Ilarion, și de Mitropolitul Chiriac al Nazaretului.

În această Biserică Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericirea Sa, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și pe ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei. ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului a participat la rugăciune, în timp ce corul Altarului din Nazaret a dat răspunsurile la strană.

Preafericirea Sa a predicat Cuvântul lui Dumnezeu creștinilor adunați la slujbă, după cum urmează:

„Cel arătat văzător de Dumnezeu, Tesviteanul, a văzut în Tabor împreună cu Moise cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și inima oamenilor pământenii nu le-a gândit, pe Domnul Atotstăpânitorul întrupat”, spune imnograful Bisericii.

Iubiți Frați și Surori întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Harul Duhului Sfânt ne-a adunat astăzi la această Sfântă Biserică a Proorocului Ilie, ca să ÎL slăvim pe Hristos Dumnezeul nostru în Euharistie și să strigăm cu bucurie și cu veselie: „Bucură-te, înger pământesc și omule ceresc, Ilie, cel cu nume mare”.

Proorocul Ilie se distinge printre ceilalți profeți pentru că nu numai că a proorocit întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, ci a și văzut, odată cu proorocul Moise pe Muntele Taborului, în ziua în care Hristos S-a schimbat la față, „cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și inima oamenilor pământenii nu le-a gândit”.

Mai mult, Sfântul Evanghelist Luca îl pomenește pe Proorocul Ilie când se referă la apariția îngerului lui Dumnezeu lui Zaharia, ca să vestească nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, care „va merge înaintea Lui cu duhul și puterea lui Ilie” (Luca 1:17), ceea ce înseamnă că el va avea darul duhovnicesc și puterea Proorocului Ilie.

Apostolul Iacov, Ruda Domnului, subliniind puterea rugăciunii, ni-l dă pe Proorocul Ilie ca pildă, când spune: „Ilie era om, cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa” (Iacov 5: 17-18).

Personalitatea harismatică a proorocului Ilie se dovedește a lucra intens cu râvnă dumnezeiască, atât în Vechiul cât și în Noul Testament, predicând pocăința și luptând împotriva închinării la idoli spre care fusese atras poporul lui Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, contribuția lui Ilie la păstrarea Istoriei Dumnezeiești, a Monoteismului Moral, care a fost arătat lui Moise pe Muntele Sinai, a fost decisivă. O trăsătură caracteristică a acestui lucru este convorbirea dintre regele Ahab și proorocul Ilie: „Când a văzut Ahab pe Ilie, i-a zis: „Tu ești oare cel ce aduci nenorociri peste Israel?” Iar Ilie a zis: „Nu eu sunt cel ce aduce nenorocire peste Israel; ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după baali.” (3 Regi 18: 17-18) și „cei patru sute de prooroci ai Așerei (rușinii)” (3 Regi 18: 19).

Este demn de remarcat faptul că acei „profeți ai Asherei” (rușinii) erau preoții lui Baal și au prezis profeții prin vrăji magice, pe de o parte; pe de altă parte, au lucrat pentru zeița Astarte-Afrodita cu orgii sexuale și fapte rușinoase. Din acest motiv ei au fost numiți preoți ai rușinii.

Misiunea profetică a lui Ilie, precum și predica sa despre pocăință, au o semnificație dincolo de timp și o trimitere imediată la vremurile contemporane de apostazie și nedreptății. „Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip; căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiuirii,

fiul pierzării” (2 Tesaloniceni 2:3), spune Sf. Pavel, care adaugă: „Pentru că taina fărădelegii se și lucrează, până când cel care o împiedică acum va fi dat la o parte” (2 Tesaloniceni 2:7).

Aici, dragii mei, se impune întrebarea: ce sunt apostazia și fărădelegea? Ele sunt înșelăciunea aceluia despre care Sf. Apostol spune: „O, tu cel plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiule al diavolului, vrăjmașule a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte?” (Fapte 13:10). Iar „căile Domnului cele drepte” sunt poruncile lui Dumnezeu, și anume luminarea Duhului Sfânt care este dată poporului, astfel încât să poată fi condus spre adevărul lui Hristos prin pocăință, așa cum spune proorocul Iezechiel: „De asemenea, dacă nelegiuitul s-a întors de la nelegiuirea sa și a început să facă judecată și dreptate, pentru aceasta el va trăi” (Iezechiel 33:19). Mai în amănunt, este drept, când păcătosul se pocăiește și se abate de la păcat și lucrează cele drepte, să trăiască apoi ca un om foarte fericit, datorită modului său de viață neprihănit.

Cu alte cuvinte, omul este chemat la pocăință prin libertatea sa de a alege și prin responsabilitatea personală față de Dumnezeu. Harul lui Dumnezeu este cel care face lucrarea în omul care se pocăiește; așa cum spune Sf. Pavel: „unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul” (Romani 5:20). Și în altă parte, „Iar când bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu s-au arătat, El ne-a mântuit, nu din faptele cele într-o dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt” (Tit 3: 4-5).

Cât despre râvna înaltă a lui Ilie : „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, că au părăsit fiii lui Israel legământul Tău ... numai eu singur am rămas” (3 Regi 19:14). Dumnezeu, prin arătările Sale Proorocului Ilie ca „vijelie năprasnică”, ca și „cutremur”, ca „foc” și ca „adiere de vânt lin” (3 Regi 19: 11-12), îl învață pe Profetul care s-a

scufundat în deznădejde datorită biruinței răului, că trebuie să se gândească la dragostea și îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu, Care nu vrea moartea păcătosului, ci așteaptă să se pocăiască. „Nu am venit să chem pe cei drepecți, ci pe păcătoși la pocăință” (Luca 5, 32).

De aceea, dragii mei, să-l rugăm pe Sfântul Ilie, purtătorul de Dumnezeu și făcătorul de minuni, ca împreună cu Maica Domnului, să mijlocească pentru la singurul Prieten al omului, Dumnezeu. Și să spunem, împreună cu scriitorul de cântări: „Multă fărădelegea omenească și iubirea de oameni a lui Dumnezeu cea nemăsurată văzând Proorocul Ilie s-a mâhnit mâniindu-se, și cuvinte de nemilostivire către Cel milostiv a întărâtat: Mânie-te strigând asupra celor ce s-au lepădat de Tine, Judecătorule prea drepte. Însă milostivirile Celui bun nicicum nu le-a pornit ca să muncească pe cei ce se lepădau de El; căci pururea așteaptă pocăința tuturor Unul iubitorul de oameni”. Amin.

După Sf. Liturghie a avut loc o recepție.

După-amiaza, ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului a oferit o masă la sediul Sfintei Mitropolii.

Din partea Secretariatului-General

httpv://youtu.be/qTq6FZWkv_A

**HIROTONIREA UNUI DIACON
VORBITOR DE LIMBA RUSĂ LA**

PATRIARHIE

În dimineața zilei de sâmbătă, 22 iulie / 4 august 2018, în timpul Sfintei Liturghii de pe Înfricoșătoarea Golgota, domnul Alexandru Iasevici a fost hirotonit diacon. Dânsul este membru al eparhiei vorbitoare de limba rusă a Patriarhiei din parohia Ber Sheba din sudul Israelului.

Hirotonirea a avut loc după decizia Sfântului Sinod, slujba fiind săvârșită de ÎPS Aristobul, Arhiepiscopul Madabei, care se ocupă de creștinii vorbitori de limba rusă din Ber Sheba și a înființat acolo un locaș de rugăciune închinat patriarhului Avraam, Macabeilor și Sfântului Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, cu aprobarea și sprijinul Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil.

ÎPS Arhiepiscop al Madabei s-a adresat diaconului hirotonit, după cum urmează:

„Sfințite Ipodiacon Alexandru,

Sfânta Biserică a Ierusalimului și-a exercitat misiunea pastorală în jurisdicția sa și nu s-a împiedicat de niciun fel de efort greu, pericol sau distanțe geografice, pentru a păstori și a sluji creștinilor, oriunde s-ar afla.

Începând cu anul 2008, mi-am asumat sarcina dificilă de a-i aduna pe creștinii ortodocși care locuiesc în regiunea Israelului de Sud. În rugăciunea mea zilnică, am cerut trei lucruri de la Dumnezeu: să ne socoată vrednici să găsim un loc unde, la început, să ne trăim prima Liturghie; să ne socoată vrednici să-l dobândim pe primul nostru Preot; și, în final, să ne socoată vrednici de a ne construi propria Biserică.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să avem prima noastră Sfântă Biserică în Ber Sheba și să slujim Sfânta Liturghie acolo. În același timp, Dumnezeu v-a adus în biserica noastră mică și ați ajutat cu bunăvoință la citire și la alte sarcini.

De la început v-am remarcat caracterul și v-am văzut ascultarea, buna voință și rezistența în ispite. V-am prezentat Arhiepiscopilor Frăției și Părinților Bisericii și în cele din urmă v-am dus la Preafericitul Părinte Patriarh.

Sinodul Sfânt v-a aprobat hirotonia în diaconie pe seama parohiei nou-înființată din Ber Sheba, ca ajutor și diacon împreună cu actualul Preot Igor Ravsky. Iubita voastră soție și copii, care sunt aici astăzi, și-au dat seama de iubirea voastră față de Biserică de la început și nu v-au împiedicat dorința de a sluji lui Hristos.

Acum trebuie să aveți mai multă răbdare, mai întâi să vă ocupați de propriile ispite și apoi de ispitele care vor veni în parohia voastră. Vă vom sprijini prin rugăciunea și sfatul nostru și vă vom ajuta să vă îndepliniți corect noile îndatoriri.

Ar trebuie să vă amintiți mereu că cel care dorește să fie primul trebuie să slujească tuturor celorlalți și să urmeze exemplul Domnului nostru Iisus Hristos, care a spălat picioarele ucenicilor Săi. Ține-ți-vă inima smerită, fără să cereți ceva pentru domnia voastră, ci cereți numai ce este mai bun pentru turma lui Hristos.

Vă urez ca Hristos, Cel Care a fost răstignit aici pe Golgota și a înviat din Sfântul Mormânt, să vă întărească și să vă umple de toate darurile Duhului Sfânt “.

Cuvântarea a fost urmată de salutul „Axios! Axios! ” al celor care l-au însoțit, al rudelor și al membrilor parohiei din Ber Sheba.

După slujbă, nou-hirotonitul Diacon Alexandru a oferit o recepție la Biroul Părintelui Schevofilax, reprezentat de Monahul Nicolae.

Diaconul hirotonit a vizitat apoi și i-a mulțumit Preafericirii Sale la Sfânta Mănăstire a Sf. Maria Magdalena

din Ghetsimani.

Din partea Secretariatului-General